Promotorul științei viitorului

On Iulie 24, 2014

Transformă marile tale inovații într-un mijloc de comunicare a gândurilor și sentimentelor, astfel încât știința ta să servească drept etalon al manifestării unei puteri incomensurabile.

Inovația formală o găsea în aplicarea cinematografică a montajului de atracții, aceasta era și metoda realizării oricărui film. Depășită curând după aceea, această părere a lui Eisenstein are totuși importanță în biografia sa creatoare, deoarece filmul "Greva" conține embrionar – și uneori mai mult decât atât – marile inovații artistice de mai târziu. Ideile montajului Eisensteinian le găsim aici în acest film. Rolul metaforic, asociativ al montajului apare clar în acea secvență, adeseori citată, în care scenelor reprezentând represiunea mișcării muncitorești li se alătură imaginile tăierii vitelor la abator.

Exemplele de acest fel abundă în film. Montajul devine un limbaj, un mijloc de comunicare a gândurilor și sentimentelor. Chiar și abstracțiuni pot fi exprimate prin montaj, cum reiese din exemplul citat mai sus. Asistăm deci la primii pași ai descoperirii funcțiilor montajului și totodată, la primul pas spre filmul intelectual de mai târziu. *

Leadership: Poți să conturezi o viziune care să ofere o nouă imagine a conceptului de "oglindă a temei care își reprezintă lumea", astfel încât să schimbi cursul acțiunii unei opere care sfidează și răstoarnă convențiile stilistice ale modernismului?

Ceea ce transmiți și ceea ce recepționează ceilalți, aducând la vedere imaginea a ceea ce știi în mod practic, depinde de ceea ce descoperi și împlinești pe fondul depășirii propriilor limite. Limitele sunt asemenea loviturilor de ciocan care îți dau de știre că trebuie să regândești felul în care combini elementele de creație ce îți garantează obținerea rezultatelor științifice de vârf, mobilizându-te spre a-ți duce atribuțiile de „inovator” până la capăt.

Marii creatori se concentrează asupra stabilirii tipului de cunoaștere care orientează acțiunea într-o abordare științifică, nu doar ca un mod de a-și testa limitele și înalta calificare în domeniu, ci ca un mijloc de comunicare a gândurilor și sentimentelor resimțite într-o manieră originală de a trata anumite teme. Aceste teme pot cuprinde viziuni despre lume sau descrieri ale unui anumit mod de viață, evidențiate printr-o deschidere către obiectivitatea științifică, având reprezentare într-o oglindă care reconfigurează realitatea.

Putem vorbi despre "o oglindă a subiectului care își reprezintă lumea" în cazul în care abordarea unei viziuni are ca primă formă de manifestare o formă de comunicare a unei informații sau a unui sentiment pe care scenaristul le simte în propria lui viață. Aici leadershipul capăta accent de subordonare față de ideile care confirmă influența gândirii și mai ales a simțirii asupra celor din jur, fiindcă scenaristul trebuie să ARATE, nu să SPUNĂ, găsind o modalitate de a antrena publicul să adopte o anumite stare care să ilustreze o parte a personalității sale.

O operă care sfidează și răstoarnă convențiile stilistice ale modernismului este rezultatul unei viziuni capabilă să mențină aura artistică și autonomia auctorială în abordarea unei teme care rotunjește realitatea și-i dă un înțeles mult mai cuprinzător decât poate știința să ofere.

Într-un limbaj accesibil, scenaristul trebuie să imprime operei sale acel joc de scenă sufletesc care trădează la fiecare mișcare un puternic efect eclectic, spectaculos, comic sau dramatic. Lumina din poveste trebuie să aibă un puternic rol dramaturgic și spiritual, adică să cuprindă

acea explozie de emoție pe care o generează fenomenul „deja-vu”.

Ceea ce un bun regizor vrea să împlinească, prin realizarea unui montaj din elementele cheie de diferențiere, căpătând forma unui limbaj de descriere și modelare a raționalității științifice, și integrarea ei pragmatică în leadership, este acea viziune creatoare aducătoare de valoare adăugată. O viziune care să fie mai măreață decât calitățile de moment sau decât puterea de a crea o varietate de conținut și experiențe.

Primii pași ai descoperirii funcțiilor montajului sunt un periplu neobosit printre punctele de reper ale unei științe corespunzătoare observațiilor și cele ale unei științe care, în principal, se bazează pe resurse de idei și proiecte inovatoare.

Poți să închei un parteneriat care să funcționeze bine între autoritatea ta de promotor al științei și contribuabilii la direcția ta de gândire, numai dacă în arta ta se găsește reflectată rațiunea de a asigura baza pentru formularea unor noi standarde de performanță. Aceste standarde sunt menite să garanteze faptul că știința asimilată și practicată după modele proprii de pregătire, va servi drept etalon al manifestării, cu discreție, a unei puteri incomensurabile. Acea putere de a-ți modifica parametrii de funcționare și direcția evolutivă de-a lungul existenței.

Regizorul este posesorul unor forme de întărire a unei creații în raport cu ființa sa, despre un subiect actual abordat din unghiuri diferite, dintr-o perspectivă artistică care-ți dă sentimentul de detașare spirituală față tot ce este pieritor și efemer.

Poți să dezvolți acea parte a subiectului care determină cursul acțiunii unei opere dramatice sau epice, care să reflecte deschiderea către obiectivitate a viziunii artistice?

Promotorul științei viitorului este liderul-creator care reușește să transforme marile sale inovații într-un mijloc de comunicare a gândurilor și sentimentelor. Ştiința lui poate să servească drept etalon al manifestării unei puteri incomensurabile numai dacă reușește să-și modeleze raționalitatea și s-o integreze pragmatic în leadership.

Ştiința este materia care prinde viață după o simplă reamenajare a resurselor de inspirație și creație, iar ea se raportează la leadership atât prin rațiune și pragmatism, dar și prin emoțiile înregistrate în subconștient în relația cu experiența acumulată în domeniu.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/promotorul-stiintei-viitorului.html